

BIRD jazzpodium/horeca BV
Raampoortstraat 24/26/28
3032 AH ROTTERDAM
E-mail: info@bird-rotterdam.nl

www.bird-rotterdam.nl
info@bird-rotterdam.nl

Rotterdam, 13 januari 2026

Geachte commissie,

Dank u wel dat wij hier vandaag mogen inspreken.

We doen dit omdat dit besluit over de gebiedsontwikkeling rondom ons podium BIRD ons raakt — menselijk, financieel en emotioneel.
En omdat we ons al te lang niet gehoord voelen.

Ondanks het recente gesprek met wethouders Chantal Zegers en Robert Simons, waarin wij onze zorgen hebben kunnen delen, blijven fundamentele vragen en onzekerheden bestaan. Daarom wenden wij ons vandaag ook tot u, als raad.

Laat ik daarbij eerst één belangrijk punt helder maken.
Wij zijn voor ontwikkeling en dus ook vóór woningbouw.

Wat ons zorgen baart, is het proces. Na anderhalf jaar doodse stilte ligt er nu ineens een plan dat, wat ons betreft, niet ingaat op onze zienswijze. Knelpunten blijven onopgelost en wezenlijke vragen blijven onbeantwoord. Als dit plan op deze manier wordt uitgevoerd voorzien wij veel ongelukkige mensen en heel veel klachten bij de DCMR.

Wij zijn van mening dat dit plan terug moet naar de tekentafel, met meer betrokkenheid van direct belanghebbenden en een zorgvuldiger proces. In plaats van achteraf oplossingen te zoeken via kostbare juridische procedures voor ondernemers, moeten we vooraf komen tot een plan waarin bewoners, makers en ondernemers zich gezamenlijk kunnen vinden. Een plan dat bovendien daadwerkelijk voorziet in een oplossing voor alle tekortkomingen.

Vanuit dat perspectief stel ik vandaag deze kernvraag:

Willen we een Rotterdam dat haar cultuur beschermt en mee laat groeien?
Of een Rotterdam dat haar culturele plekken langzaam wegdrukt, totdat er stilte overblijft?

Ik sta hier niet alleen namens “een bedrijf”.
Ik sta hier namens een plek die voor velen een thuishaven is.
Een plek waar mensen zich veilig voelen, waar sociale controle zorgt voor een omgeving die niet uitsluit, maar opvangt.

Bij BIRD werken inmiddels 85 mensen. 85 mensen die hier hun inkomen verdienen.
Mensen met huur, kinderen, studies en verantwoordelijkheden.

Daarnaast is BIRD een vaste plek voor een zeer grote en diverse groep bezoekers. Jaarlijks ontvangen wij ongeveer 150.000 mensen via clubavonden, live programmering, het restaurant, evenementen en de Garden. Dat is een afgewogen afspiegeling van de havenstad Rotterdam, die hier al jaren op een zorgvuldige, georganiseerde en bovenal veilige manier samenkomt.

Voor deze mensen is BIRD een plek waar zij zich thuis voelen, zichzelf kunnen zijn en onderdeel worden van de stad. Ook voor hen staat hier veel op het spel.

Wat er nu gebeurt, raakt ons direct.

Het voelt alsof onze toekomst stap voor stap wordt weggesneden.

We verliezen grip, ruimte en perspectief. Dat zorgt voor onrust, stress en slapeloze nachten.

Niet alleen om wat over vier jaar zichtbaar wordt, maar omdat de rekening nu al wordt betaald.

We zijn inmiddels meer dan €35.000 kwijt aan juridische kosten. Met dit plan komt daar onvermijdelijk minimaal nog eens zoveel bovenop. Om die kosten terug te verdienen, moeten wij minstens €700.000 omzet draaien. Dat is een enorme hoeveelheid bier cq. geld dat we liever investeren in onze onderneming.

Deze investering is geen keuze, maar noodzaak. Niet om winst te maken, maar om onszelf te beschermen. En om toekomstige bewoners te behoeden voor een slecht doordacht plan. En precies daar zit het probleem: wij moeten vechten om te mogen blijven bestaan. Daarom doen wij een dringend beroep op jullie, onze volksvertegenwoordigers.

Er zijn veel hiaten. Bijvoorbeeld het door de gemeente uitgevoerde geluidsonderzoek, eenzijdig van opzet en onvolledig, omdat daarin onvoldoende rekening is gehouden met meerdere relevante geluidsbronnen. Onze verhuurder Dudok heeft hierover overleg met de gemeente. Daarbij valt op dat in de gemeentelijke beoordeling geen rekening lijkt te zijn gehouden met geluidbelasting door openstaande ramen en deuren bij andere horecagelegenheden in de omgeving. Dit kan de uitkomsten van de cumulatieve geluidberekeningen wezenlijk beïnvloeden. Samen met DCMR onderzoeken we nu wat dit concreet betekent voor die berekeningen en de daaruit getrokken conclusies.

Tegelijkertijd blijft een andere belangrijke factor onderbelicht, terwijl die minstens zo bepalend is: bezoekersstromen. Mensen die 's avonds en 's nachts aankomen en vertrekken.

Taxi's. Fietsen. Groepjes op straat. Dat is de realiteit van een levende stad, en precies daar zullen nieuwe bewoners straks ook op reageren. Die spanning wordt nu onvoldoende erkend, terwijl die direct raakt aan ons draagvlak en voortbestaan.

Wat daarnaast pijn doet, is dit:

Er wordt gezegd dat wij "kunnen blijven".

Maar in de praktijk blijven we over als een restpost.

Zonder Garden.

Zonder zon op het terras.

Zonder parkeerplek of ruimte voor fietsen

En met vier jaar lang een bouwput voor onze deur.

Vier jaar waarin je als ondernemer dagelijks moet uitleggen waarom je moeilijk bereikbaar bent, waarom je terras verdwenen is en waarom de omgeving een werf is. Vier jaar waarin bezoekers afhaken. Dat is geen ondernemen meer, dat is overleven.

En dan hebben we het nog niet eens over het kleine, maar wezenlijke verlies — verlies dat op tekeningen niet zichtbaar is:

De moestuin.

De informele ontmoetingsplekken.

De speeltuin.

De veldjes waar honden worden uitgelaten.

Het groen dat niet is aangelegd, maar gegroeid.

Plekken waar buren elkaar kennen, waar kinderen spelen. waar mensen even ademhalen.
Dat is óók stad. Dat is óók leefbaarheid.

En daarom stelt BIRD die vraag opnieuw:

Wat voor stad willen we dat Rotterdam wordt?

Een stad die alles vol bouwt omdat het kan?

Een centrum dat steeds netter, stiller en duurder wordt, totdat het licht om elf uur uitgaat en het echte leven verdwijnt? Een stad van stenen, maar zonder hart?

Want laten we eerlijk zijn: een stad zonder ruimte voor cultuur en nachtleven is geen leefbare stad.
Dat is geen internationale, vooruitstrevende stad. Dat is een stad die zichzelf langzaam uitholt.

Rotterdam is altijd anders geweest: rauw, levendig, met schurende randen.

Een stad waar scènes ontstaan, waar talent zich ontwikkelt en waar mensen elkaar ontmoeten.

En in dat Rotterdam, is BIRD al vijftien jaar een constante.

BIRD is niet zomaar een club.

Het is het enige podium voor zwarte muziek in Rotterdam en één van de weinige plekken in Nederland waar deze cultuur structureel en professioneel wordt geprogrammeerd: met hiphop, jazz en soul als vaste kernwaarden.

Zestig procent van onze bezoekers komt van buiten Rotterdam.

Zij komen speciaal hiervoor. Ze eten hier, nemen een taxi, slapen soms in een hotel en dragen het verhaal van Rotterdam verder uit. Dit vertaalde zich in samenwerkingen met onder andere North Sea Jazz en het Film Festival Rotterdam.

Daar worden we om geprezen, door het Fonds Podiumkunsten en door de gemeente zelf, via Cultuur.
Maar ondertussen lijkt een andere afdeling van diezelfde gemeente te zeggen:

“Dank je wel, maar nu moet je wijken.” Voor dure woningen.

Dat voelt tegenstrijdig en disproportioneel.

Is cultuur alleen welkom zolang het niet in de weg staat van vierkante meters?

En precies daar gaat het wereldwijd mis.

Steden drukken hun culturele plekken uit het centrum, totdat er niets overblijft dan dure stenen en stilte.

Moet Rotterdam echt die kant op?

Nogmaals: wij zijn niet tegen ontwikkeling.

Wij zijn niet tegen woningen, maar we vragen u: doe dit niet op deze manier.

Niet door bestaande cultuur en ondernemerschap zó te beperken dat het langzaam onwerkbaar wordt.

Want op papier kunnen we “blijven”. Maar als de Garden verdwijnt, de zon weg is, de parkeerdruk stijgt en we vier jaar in een bouwput zitten, dan wordt blijven, een illusie.

Dan is de vraag niet óf BIRD blijft bestaan, maar hoe lang het duurt voordat het niet meer gaat.

En dat we over een paar jaar constateren: Rotterdam is weer een podium armer.

Daarom vragen wij u vandaag:

Keur dit plan in deze vorm niet goed, stuur het terug naar de tekentafel en neem de tijd om het beter te maken.

Met échte ruimte voor bestaande cultuur.

Voor ondernemerschap.

Voor een 24-uurs economie.

Niet om ontwikkeling te stoppen,
maar om ontwikkeling Rotterdams te maken.

Menselijk.
Met een warm, kloppend hart.

Voor bewoners, makers én ondernemers.

Dank u wel.

Met vriendelijke groet,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Philip Powel', written in a cursive, flowing style.

Philip Powel
Founder en mede-eigenaar